

Arrest

nr. 250 892 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. COUVREUR
Maalsesteenweg 138
8310 SINT-KRUIS (BRUGGE)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS *loco* advocaat F. COUVREUR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op 4 augustus 2000 in Bagdad, waar u leefde met uw vader en moeder, drie broers en een zus. U bent van Arabische afkomst en een soennitisch moslim.

In 2007 leefde u met uw familie in de regio Mahmoudiyah in Bagdad, in de wijk Yusufiyah. In oktober 2007 werd uw vader 's nachts meegenomen door de Amerikanen omdat uw vader vroeger werkte voor de inlichtingendienst onder het regime van Saddam Hussein. U bent toen met uw familie verhuisd naar de wijk Saray, eveneens in Mahmoudiyah. Uw vader werd gearresteerd en opgesloten tot aan zijn proces. Uw vader werd veroordeeld op 8 september 2009. Jullie hebben uw vader na zijn proces niet meer gezien.

Er werd in 2010 nog gezocht in rechtbanken en gevangenissen maar jullie hebben niets meer van hem kunnen vernemen. In de wijk Saray kregen jullie één keer een dreigbrief en zijn jullie twee keer bedreigd geweest door mannen die bij jullie thuis langs kwamen. Eind 2013 werden jullie bedreigd door drie mannen die 's avonds langs kwamen. Die drie mannen hebben jullie gezegd dat jullie de buurt moesten verlaten. Op 4 januari 2014 kwamen 8 gewapende mannen langs. Ze dreigden jullie te vermoorden indien jullie de buurt niet zouden verlaten. U vermoedt dat de positie van uw vader bij het toenmalig regime van Saddam Hussein de reden van de bedreigingen was en u vermoedt ook dat de mannen die in beide gevallen bij jullie langs kwamen behoorden tot sjiiitische milities. Na de bedreiging door de gewapende mannen op 4 januari 2014 zijn jullie op dezelfde dag naar Saydiya verhuisd. In Saydiya kenden jullie geen problemen meer tot in oktober 2018. Sedert 17 oktober 2018 zijn uw twee broers Mu. en Mo. vermist. U vermoedt dat sjiiitische milities omwille van het vroegere werk van uw vader achter de ontvoering van uw twee broers zitten. Na de ontvoering van uw broers bent u samen met uw moeder en andere broer en zus naar de wijk Sha'ab gegaan en u verbleef daar bij twee ooms langs moederszijde, S. en A.. Op 9 februari 2019 bent u samen met uw ooms S. en A. met messen aangevallen door 8 tot 12 mannen, vlak bij het huis van uw ooms. U vermoedt dat het dezelfde mannen waren die uw broers ontvoerden en u en uw familie vroeger bedreigden. U bent net als uw ooms gewond geraakt. Na het incident hebben uw ooms u omwille van het aanwezige gevaar gevraagd te vertrekken. Op 27 mei 2019 bent u vertrokken uit Irak. U reisde doorheen verschillende andere landen in Europa en bent op 5 maart 2020 in België aangekomen.

Op 27 april 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort (kopie), uw identiteitskaart (kopie), de identiteitsstukken van uw familieleden (kopie), het vonnis van 8 september 2009 waarin staat dat uw vader werd veroordeeld (kopie), de klacht van 4 januari 2014 (kopie), het PV van 17 oktober 2018 waarin staat dat uw broers werden ontvoerd (kopie), de klacht van 9 februari 2019 (kopie), beeldmateriaal na de aanval op 9 februari 2019 waarop twee mannen met verwondingen te zien zijn (kopie), de anonieme dreigbrief (kopie) en een document uit 1997 waaruit blijkt dat uw vader werd benoemd als kapitein van de inlichtingendienst (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Irak vermoord te worden zoals uw broers en dat omwille van de functie van uw vader die werkte bij de inlichtingendienst onder het regime van Saddam Hussein.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Het CGVS stelt vast dat belangrijke elementen uit uw asielrelaas een onlogisch en vaag karakter hebben die ernstige vragen oproepen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bevatten bovendien ook duidelijke tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ernstig aantasten. U legde tot slot ook documenten voor met de bedoeling uw asielrelaas te staven terwijl de documenten helemaal niet overtuigend zijn en zelfs ernstige bedenkingen oproepen over uw algemene geloofwaardigheid. Alles samengenomen maakt dit uw asielrelaas uiterst onaannemelijk.

Het CGVS wil u er om te beginnen op wijzen dat sommige van uw verklaringen helemaal niet logisch en zeer vaag zijn. Zo verklaarde u dat Mahmoudiyah een sjiiitische buurt is. Net in die buurt zou uw moeder 'blijkbaar' aan de buurvrouw hebben verteld dat uw vader voor Saddam Hussein heeft gewerkt (CGVS,

AB., 21.10.2020, p.4). En dit terwijl Saddam Hussein een soennitische Arabier was die onder zijn regime alle macht verdeelde onder de soennitische moslims en sjiiitische moslims heeft verdrukt. Het is voor het CGVS weinig aannemelijk dat uw moeder aan de buurvrouw zou verteld hebben wie haar man was gezien de risico's die daaraan zijn verbonden voor de veiligheid van uw familie. Bovendien zou uw moeder ook toen jullie verhuisd waren naar de wijk Saydiya opnieuw aan anderen verteld hebben wie uw vader was met alle risico's die daaraan verbonden zijn. Op onze vraag of de mensen in Saydiya wisten wie jullie waren antwoordde u op het persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020: 'Misschien de vriendinnen van mijn moeder.' Op de expliciete vraag of ook jullie burens wisten wie jullie waren antwoordde u: 'Het zou kunnen dat ze het wisten maar ze hebben dat niet gezegd. Maar ik weet wel dat mijn moeder hierover met haar vriendinnen heeft gesproken (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 10-11).' Wanneer jullie problemen in Saydiya op het persoonlijk onderhoud van 21 oktober 2020 werden besproken antwoordde u op onze vraag wie in de wijk Saydiya wist wie jullie waren: 'Onze burens en verwanten'. Op onze expliciete vraag of uw burens dan ook wisten wie jullie vader was antwoordde u: 'Geen idee, misschien heeft moeder het aan de buurvrouw verteld, mijn moeder was bevriend met haar (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 8).' Het is ten eerste weinig logisch dat uw moeder zou verteld hebben aan burens of vriendinnen in de wijk, en dit minstens tot tweemaal toe, wie haar man was gezien hij werd vastgehouden en berecht en vermist is geraakt en er vele risico's aan dergelijke uitspraken over de functie van haar man verbonden waren voor haar gezin. Al uw problemen en de problemen van uw familie komen immers voort uit de vroegere functie van uw vader. Deze vaststellingen gelden des te meer voor de contacten met de buurvrouw in de sjiiitische buurt Mahmoudiyah om de redenen zoals hoger aangegeven. Het is ten tweede ook zeer opvallend dat u verklaarde dat uw moeder 'blijkbaar' aan de buurvrouw in Mahmoudiyah zou hebben verteld wie uw vader is. U lijkt daarnaast duidelijk niet te weten of uw moeder dit al dan niet aan de buurvrouw in Saydiya vertelde. U legt ofwel achteloze verklaringen hierover af ofwel weet u niet met zekerheid of uw moeder al dan niet aan de buurvrouw in Mahmoudiyah of in Sadiya vertelde wie haar man was. En dit terwijl het centrale punt in uw asielrelaas nu net het feit betreft dat sommigen te weten zijn gekomen dat uw vader voor de inlichtingendienst van Saddam Hussein werkte. Redelijkerwijze zou men van u hierover duidelijke verklaringen mogen verwachten. Het is voor het CGVS weinig waarschijnlijk dat u hierover niet met uw moeder zou hebben gesproken indien uw verhaal hierover waarheid bevat. U verklaarde dat u en uw familie werden vervolgd omwille van de functie van uw vader, dan mag ook verwacht worden dat u zou willen weten hoe sommigen, die u en uw familie vervolgden, daarvan op de hoogte kwamen en u hierover met uw moeder heeft gesproken.

Het CGVS kan ook niet anders dan vaststellen dat ernstige tegenstrijdigheden tussen wat u verklaarde voor het CGVS en wat u verklaarde voor de DVZ de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ernstig aantasten. Zo verklaarde u bij DVZ dat u twee keer fysiek bent aangevallen. De 'laatste' keer was toen u bij uw ooms langs moederszijde was (DVZ-verklaring, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u op het eerste persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020 dat u één keer fysiek bent aangevallen en dit in al Sha'ab. Dat u niet consistent kan weergeven hoeveel keer u fysiek bent aangevallen maakt uw verhaal ongeloofwaardig. Geconfronteerd met wat u aangaf bij DVZ beweerde u dat het een fout was tijdens het eerste onderhoud, het onderhoud bij DVZ dus (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 14-15). Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 21 oktober 2020 wordt u opnieuw geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ beweerde dat u twee keer fysiek werd aangevallen. U verklaarde hierop: 'Ik heb eerder deze vraag beantwoord. Het ligt niet aan mij. Het ligt aan hen. Ze hebben een fout gemaakt (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 21).' Dat het louter een fout bij DVZ betreft is echter niet aannemelijk gezien u zelf beweerde dat het verslag van het interview bij DVZ u wel degelijk werd voorgelezen. Dergelijke ernstige fouten zouden dan ook wel opgemerkt mogen worden door u. Bovendien gaf u, gevraagd naar opmerkingen met betrekking tot uw interview bij DVZ, bij het CGVS bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020 niet aan dat er fouten zouden zijn gebeurd (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 2-3). Verder verklaarde u voor DVZ dat jullie twee keer dreigingsbrieven hebben gekregen en dit toen jullie in al Mahmoudiyah woonden (DVZ-verklaring, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen beweerde u heel duidelijk dat jullie één dreigingsbrief hebben ontvangen. Dat u niet consistent kan weergeven hoeveel keer jullie een dreigingsbrief hebben ontvangen maakt uw verhaal opnieuw ongeloofwaardig. Maar ook opnieuw geeft u aan dat er een fout bij DVZ is gebeurd. U verklaarde voor het CGVS het volgende: 'Ik heb dat bij het tweede interview gecorrigeerd en ik heb een paar keer benadrukt dat het over één brief gaat. Die fout ligt bij hen en niet bij mij (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 7).' U heeft ten eerste uw versie niet gecorrigeerd bij het tweede interview, het eerste interview bij het CGVS dus. Integendeel. U sprak duidelijk in het meervoud over dreigingsbrieven (CGVS, AB., 04.08.2020, p. 9-10). We kunnen ten tweede niet anders dan herhalen dat u wel degelijk verklaarde dat het verslag van het interview bij DVZ u is voorgelezen en u bij dit verslag ook geen opmerkingen formuleerde, noch bij DVZ, noch bij het CGVS.

Gezien het beperkte aantal vervolgingsfeiten zou u wel degelijk consistente verklaringen moeten kunnen afleggen bij DVZ en het CGVS over het aantal keer dat u fysiek werd aangevallen en het aantal keer dat jullie een dreigingsbrief hebben ontvangen. U kan dat niet, waardoor de ernstige twijfels bij uw verhaal, zoals hoger vermeld, wel degelijk bevestigd worden, wat de geloofwaardigheid van uw verhaal verder aantast.

Tot slot zijn sommige van de documenten die u aanbrengt ook weinig overtuigend en ondersteunen ze uw asielrelaas ook niet. U legde twee klachten neer: een klacht van 4 januari 2014 tegen de bedreigingen van uw familie door 8 gewapende mannen in de wijk Saray in Mahmoudiyah en een klacht van 9 februari 2019 tegen de 8 tot 12 mannen die u en uw ooms S. en A. hebben aangevallen met messen in de wijk Sha'ab. We merken ten eerste op dat de klachten helemaal niet ondertekend zijn door de slachtoffers zoals dat gebruikelijk is in Irak (voor meer informatie zie het document opgenomen in het administratief dossier). Uw moeder noch uzelf of uw ooms hebben de PV's ondertekend. We hebben daardoor ernstige twijfels over de authenticiteit van die documenten. We willen u er ten tweede op wijzen dat u aangaf dat u verklaarde niet te weten wie de 8 gewapende mannen waren in het geval van het incident op 4 januari 2014 en u beweerde evenmin te weten wie de 8 tot 12 mannen waren in het geval van het incident op 9 februari 2019. In beide gevallen heeft u wel een vermoeden dat het mannen betreft die behoren tot de sjiiitische milities. De daders van de twee incidenten zouden ook helemaal niet hebben aangegeven wie ze zijn of tot welke groepering ze behoren (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 9, p. 11-12, p. 15-18; CGVS, AB., 21.10.2020, p. 4-7; p.15-18). In beide klachten staat nochtans dat de daders personen zijn 'die beweren dat zij lid zijn van de milities'. De daders zouden met andere woorden in tegenstelling tot wat u verklaarde zelf hebben aangegeven dat ze lid zijn van de milities. U werd geconfronteerd met deze vaststelling maar uw uitleg is weinig overtuigend. Na herhaaldelijk aandringen antwoordde u op de vraag van het CGVS waarom in de klacht van 4 januari 2014 staat dat de daders personen zijn 'die beweren dat zij lid zijn van de milities' dat uw moeder aan de politie 'niet duidelijk heeft gezegd dat ze van de milities waren'. Uit bezorgdheid voor jullie veiligheid zou uw moeder aan de politie hebben gezegd dat jullie bedreigd werden door personen die beweren van de milities te zijn. U kan echter helemaal niet overtuigend aangeven waarom uw moeder dat zo zou verteld hebben. Op onze vraag of uw moeder dan niet de waarheid heeft verteld aan de politie antwoordde u: 'Ja, ze was bezorgd om vermoord te worden.' U zegt verder: 'Ja, in Irak werkt iedereen samen met de andere (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 6-7).' Ook op de vraag van het CGVS waarom in de klacht van 9 februari 2019 staat dat de daders personen zijn 'die beweren dat zij lid zijn van de milities' kan u evenmin een overtuigend antwoord geven. U geeft aan dat uw ooms of uw moeder dat misschien hebben verklaard. Maar ook hier ontbreekt het logisch karakter van het feit dat uw moeder of uw ooms het anders zouden hebben voorgesteld bij de politie. U kan dat helemaal niet helder uitleggen. Nadat de klacht van 9 februari 2019 u nog eens werd getoond op het persoonlijk onderhoud van 21 oktober 2020 verklaarde u: 'Ik heb de vraag goed begrepen. Ok. Ik zal het uitleggen. U bent politieagent en ik ben het slachtoffer. Ik ga het volgende verklaren, ik ga zeggen: 'Die hebben tegen mij gezegd: we zijn van de milities'. En ik geef het door aan de politie.' Op onze vraag of u zou liegen en zelf zeggen dat de daders zeiden van de milite te zijn antwoordde u: 'Ja, je kan zoiets zeggen. Ik weet niet wat er toen gezegd werd. Misschien hebben mijn moeder of mijn ooms iets gezegd. Ik weet zeker dat degene die ons bedreigd hebben en onze broers bedreigd hebben er achter zaten (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 17).' Het is voor het CGVS duidelijk dat u niet kan overtuigen waarom in de twee klachten staat dat de daders personen zijn 'die beweren dat zij lid zijn van de milities'. Nochtans heeft u de documenten zelf aangebracht. We mogen toch verwachten dat u duidelijk kan aangeven waarom die documenten uw asielrelaas zouden bevestigen, wat in deze niet het geval is.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al-Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten dat in de provincie plaatsvond en kan worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burger-slachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF.

Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies: Uw paspoort, uw identiteitskaart en de identiteitsstukken van uw familieleden attesteren enkel de identiteit van uzelf en uw familieleden. Met betrekking tot het vonnis van 8 september 2009 waarin uw vader wordt veroordeeld, het PV van 17 oktober 2018 waarin staat dat uw broers werden ontvoerd, de klacht van 4 januari 2014, de klacht van 9 februari 2019 en het document uit 1997 waaruit blijkt dat uw vader wordt benoemd als kapitein van de inlichtingendienst wil het CGVS allereerst benadrukken dat documenten enkel ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). Aan de anonieme dreigbrief kan geen bewijswaarde worden toegekend, gelet op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijke dreigbrief aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Het beeldmateriaal na de aanval op 9 februari 2019 lijkt inderdaad twee mannen met verwondingen aan te tonen maar het is voor het CGVS onmogelijk de identiteit van de betrokkenen na te gaan noch de oorzaak van de verwondingen die de personen in het filmpje blijken te hebben te achterhalen. Aan dergelijke beelden kan ook maar weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “de motiveringsverplichting van artikel 62 vreemdelingenwet; Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het artikel 1 A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Geneve op 28 juli 1951 en van art 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31.01.1967; Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“- Het onlogische/vage karakter van het relaas

Ten eerste wijst de tegenpartij op het feit dat de moeder van verzoeker in de buurt Mahmoudiyah aan de buurvrouw zou hebben verteld dat de vader van verzoeker voor Saddam Hussein werkte. Ook in de wijk Saydiya zou de moeder van verzoeker dit opnieuw aan de buurvrouw verteld hebben. Volgens de tegenpartij is dit weinig logisch.

Verzoeker wil er op wijzen dat de buurvrouw in Mahmoudiyah een vriendin van zijn moeder betrof. Het is niet onaannemelijk of onlogisch dat de moeder van verzoeker aan iemand waarmee ze een persoonlijke band heeft, of dacht te hebben, vertrouwelijke informatie meedeelde. Op de vraag of men in Saydiya wist wie ze waren, antwoordde hij dat misschien de vriendinnen van zijn moeder op de hoogte waren hiervan. Hij heeft geen idee of de burens op de hoogte waren. (Zie gehoor 14 augustus 2020 p. 10 en 11). Wat de vraag betreft of men in de wijk Saydiya wist wie zijn vader was, stelt verzoeker duidelijk het volgende: “Geen idee, misschien heeft moeder het aan de buurvrouw verteld, mijn moeder was bevriend met haar. ” (Gehoor 21 oktober 2020, p. 8).

Verzoeker heeft dus geen idee of men in de nieuwe wijk wist wie zijn vader was, en waarom het gezin naar daar verhuisd is. Dat zijn moeder het aan de buurvrouw zou hebben verteld, is een loutere speculatie. Dit was namelijk een van de weinige nauwere contacten van het gezin in de wijk. Verzoeker heeft hierover met zijn moeder gesproken, maar zij ontwijkt zijn vragen. Aldus is het onmogelijk om met meer zekerheid aan te geven met wie zij allemaal over de feiten heeft gesproken. Deze twee elementen zijn daarenboven niet van aard om te besluiten dat het gehele asielrelaas onlogisch en vaag is.

Verzoeker wenst vervolgens te benadrukken dat bij de beoordeling van de verklaringen rekening dient gehouden te worden met het profiel van de verzoeker (zie arrest van de RvV met nr. 72814 dd.06.01.2012). Verzoeker is nog zeer jong. Veel van de feiten vermeld in zijn asielrelaas, vonden plaats toen hij nog minderjarig was.

- De tegenstrijdigheden

Ten tweede wijst de tegenpartij op het feit dat er ernstige tegenstrijdigheden bestaan tussen de verklaringen voor de DVZ en die voor het CGVS.

De notities van de verklaring bij DVZ spreken van twee fysieke aanvallen. Bij het CGVS spreekt verzoeker steeds over meerdere bedreigingen, maar over slechts 1 fysieke aanval. Verzoeker heeft hier geen verdere verklaringen voor. Hij vermoedt dat er toch een communicatiefout moet hebben plaatsgevonden bij de DVZ. Hij verklaarde dat hij twee keer werd aangevallen, waarvan 1 keer fysiek. Hiermee bedoelde verzoeker de laatste, gewapende bedreigingen in Mahmoudiyah en de fysieke aanval in El Saydiya. Hij heeft zijn verzoek te goeder trouw ingediend en zijn verklaringen heeft hij steeds in alle oprechtheid afgelegd.

- De stukken

Ten derde wijst de tegenpartij op de stukken die verzoeker voegde.

Vooreerst zijn de verschillende klachten niet ondertekend door de slachtoffers. Hierdoor is de authenticiteit niet zeker. De tegenpartij verwijst hiervoor naar Irakese wetgeving, die stelt dat verklaringen door getuigen en slachtoffers door deze moeten worden ondertekend.

De neergelegde stukken betreffen echter geen verklaringen afgelegd door de ooms en de moeder van verzoeker, maar PV's van vaststelling van het feit dat er een aangifte werd gedaan. De stukken werden wel ondertekend door de politieagenten. De authenticiteit blijkt hieruit.

Daarenboven zei verzoeker tijdens zijn gehoor dat de belagers niet zeiden wie ze waren. In de klachten staat vermeld dat het personen betreffen die beweren lid te zijn van de milities.

In dit verband wil verzoeker er op wijzen dat de klachten niet door hem persoonlijk werden neergelegd. Het waren zijn moeder en ooms die dit deden. Daarenboven is het zo dat de neergelegde stukken geen letterlijke weergaven zijn van wat zijn moeder en ooms over de feiten verteld hebben. Het betreffen PV's van vaststelling.

De stukken ondersteunen weldegelijk het feit dat het gezin van verzoeker al jarenlang belaagd wordt.

Uit het feit dat verzoeker meermaals verhuisd is, maar dat er desondanks steeds opnieuw feiten plaatsvonden, blijkt dat er geen interne vluchtmogelijkheden bestaan. In de bestreden beslissing wordt het bestaan van doelgericht geweld dat door de sjiiitische milities wordt gepleegd in Bagdad. Het betreffen mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten lopen hierbij meer gevaar. Het moge duidelijk zijn dat verzoeker slachtoffer is van dergelijk geweld.

Verzoeker meent derhalve te mogen en te kunnen stellen dat er rekening houdend met de feitelijke en persoonlijke omstandigheden van zijn zaak hij wel degelijk aannemelijk dat er in zijn hoofd wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, meer bepaald loopt hij het risico gedood te worden door de aanwezige milities.”

2.2. Bij aanvullende nota van 23 februari 2021 brengt verweerder (middels URL-verwijzingen) volgende documenten bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6.1. Verzoeker herneemt in het verzoekschrift dat hij Irak is ontvlucht nadat hij er bedreigd werd door (vermoedelijk) sjiiitische milities omwille van zijn vaders vroegere werkzaamheden voor het regime van Saddam Hussein.

6.2. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker vage en onlogische verklaringen afgelegd aangaande het gegeven dat verzoekers moeder verteld heeft aan burens of vriendinnen in de wijk, en dit minstens tot tweemaal toe, wie haar man was, dit terwijl dergelijke uitspraken over de functie van haar man haar gezin in gevaar kon brengen.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande als volgt:

"Het CGVS wil u er om te beginnen op wijzen dat sommige van uw verklaringen helemaal niet logisch en zeer vaag zijn. Zo verklaarde u dat Mahmoudiyah een sjiiitische buurt is. Net in die buurt zou uw moeder 'blijkbaar' aan de buurvrouw hebben verteld dat uw vader voor Saddam Hussein heeft gewerkt

(CGVS, AB., 21.10.2020, p.4). En dit terwijl Saddam Hussein een soennitische Arabier was die onder zijn regime alle macht verdeelde onder de soennitische moslims en sjiiitische moslims heeft verdrukt. Het is voor het CGVS weinig aannemelijk dat uw moeder aan de buurvrouw zou verteld hebben wie haar man was gezien de risico's die daaraan zijn verbonden voor de veiligheid van uw familie. Bovendien zou uw moeder ook toen jullie verhuisd waren naar de wijk Saydiya opnieuw aan anderen verteld hebben wie uw vader was met alle risico's die daaraan verbonden zijn. Op onze vraag of de mensen in Saydiya wisten wie jullie waren antwoordde u op het persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020: 'Misschien de vriendinnen van mijn moeder.' Op de expliciete vraag of ook jullie burens wisten wie jullie waren antwoordde u: 'Het zou kunnen dat ze het wisten maar ze hebben dat niet gezegd. Maar ik weet wel dat mijn moeder hierover met haar vriendinnen heeft gesproken (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 10-11).' Wanneer jullie problemen in Saydiya op het persoonlijk onderhoud van 21 oktober 2020 werden besproken antwoordde u op onze vraag wie in de wijk Saydiya wist wie jullie waren: 'Onze burens en verwanten'. Op onze expliciete vraag of uw burens dan ook wisten wie jullie vader was antwoordde u: 'Geen idee, misschien heeft moeder het aan de buurvrouw verteld, mijn moeder was bevriend met haar (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 8).' Het is ten eerste weinig logisch dat uw moeder zou verteld hebben aan burens of vriendinnen in de wijk, en dit minstens tot tweemaal toe, wie haar man was gezien hij werd vastgehouden en berecht en vermist is geraakt en er vele risico's aan dergelijke uitspraken over de functie van haar man verbonden waren voor haar gezin. Al uw problemen en de problemen van uw familie komen immers voort uit de vroegere functie van uw vader. Deze vaststellingen gelden des te meer voor de contacten met de buurvrouw in de sjiiitische buurt Mahmoudiyah om de redenen zoals hoger aangegeven. Het is ten tweede ook zeer opvallend dat u verklaarde dat uw moeder 'blijkbaar' aan de buurvrouw in Mahmoudiyah zou hebben verteld wie uw vader is. U lijkt daarnaast duidelijk niet te weten of uw moeder dit al dan niet aan de buurvrouw in Saydiya vertelde. U legt ofwel achteloze verklaringen hierover af ofwel weet u niet met zekerheid of uw moeder al dan niet aan de buurvrouw in Mahmoudiyah of in Sadiya vertelde wie haar man was. En dit terwijl het centrale punt in uw asielaanvraag nu net het feit betreft dat sommigen te weten zijn gekomen dat uw vader voor de inlichtingendienst van Saddam Hussein werkte. Redelijkerwijze zou men van u hierover duidelijke verklaringen mogen verwachten. Het is voor het CGVS weinig waarschijnlijk dat u hierover niet met uw moeder zou hebben gesproken indien uw verhaal hierover waarheid bevat. U verklaarde dat u en uw familie werden vervolgd omwille van de functie van uw vader, dan mag ook verwacht worden dat u zou willen weten hoe sommigen, die u en uw familie vervolgden, daarvan op de hoogte kwamen en u hierover met uw moeder heeft gesproken."

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat de buurvrouw in Mahmoudiyah een vriendin van zijn moeder betrof en dat niet onaannemelijk is dat zijn moeder vertrouwelijke informatie meedeelde aan iemand waarmee ze een persoonlijke band had. Met dergelijke opmerking beperkt verzoeker zich louter tot het tegenspreken van de gevolgtrekking van verweerder, wat bezwaarlijk een nuttige weerlegging van de motieven in de bestreden beslissing uitmaakt. Verweerder stelde immers terecht dat niet aannemelijk is dat verzoekers moeder net in Mahmoudiyah, een sjiiitische buurt, aan de buurvrouw zou verteld hebben dat verzoekers vader voor Saddam Hussein heeft gewerkt. Hoe dan ook, zelfs al wordt aangenomen dat verzoekers moeder dermate onvoorzichtig zou zijn en haar eigen familie in gevaar zou brengen met het doorvertellen van dergelijke vertrouwelijke informatie, dan kan niet worden ingezien dat ze dit – nadat verzoeker en zijn familie ingevolge problemen omwille van zijn vaders banden met Saddam Hussein naar een andere wijk verhuisden – een tweede maal zou doen in een andere wijk, Saydiya.

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht gewag van gemaakt dat verzoeker niet (goed) op de hoogte is van wie in de wijk Saydiya te weten zou gekomen zijn dat zijn vader voor Saddam Hussein heeft gewerkt. Te dezen dient opgemerkt dat van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling kan worden verwacht in de oorzaak en omstandigheden van deze problemen. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers moeder hem inlicht over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn moeder die dan ook verschaft.

Dat verzoekers moeder zijn vragen ontwijkt is een louter blote bewering die niet kan worden aangenomen, temeer niet kan worden ingezien waarom verzoekers moeder niet met hem zou willen delen wie zij in de wijk had toevertrouwd dat verzoekers vader voor Saddam Hussein heeft gewerkt.

6.3 Waar verzoeker de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de DVZ en het CGVS tracht te verklaren door een communicatiefout, gaat hij voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande, de welke als volgt luidt:

“Het CGVS kan ook niet anders dan vaststellen dat ernstige tegenstrijdigheden tussen wat u verklaarde voor het CGVS en wat u verklaarde voor de DVZ de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ernstig aantasten. Zo verklaarde u bij DVZ dat u twee keer fysiek ben aangevallen. De ‘laatste’ keer was toen u bij uw ooms langs moederszijde was (DVZ-verklaring, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u op het eerste persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020 dat u één keer fysiek bent aangevallen en dit in al Sha’ab. Dat u niet consistent kan weergeven hoeveel keer u fysiek bent aangevallen maakt uw verhaal ongeloofwaardig. Geconfronteerd met wat u aangaf bij DVZ beweerde u dat het een fout was tijdens het eerste onderhoud, het onderhoud bij DVZ dus (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 14-15). Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS van 21 oktober 2020 wordt u opnieuw geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ beweerde dat u twee keer fysiek werd aangevallen. U verklaarde hierop: ‘Ik heb eerder deze vraag beantwoord. Het ligt niet aan mij. Het ligt aan hen. Ze hebben een fout gemaakt (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 21).’ Dat het louter een fout bij DVZ betreft is echter niet aannemelijk gezien u zelf beweerde dat het verslag van het interview bij DVZ u wel degelijk werd voorgelezen. Dergelijke ernstige fouten zouden dan ook wel opgemerkt mogen worden door u. Bovendien gaf u, gevraagd naar opmerkingen met betrekking tot uw interview bij DVZ, bij het CGVS bij aanvang van het persoonlijk onderhoud van 14 augustus 2020 niet aan dat er fouten zouden zijn gebeurd (CGVS, AB., 14.08.2020, p. 2-3). Verder verklaarde u voor DVZ dat jullie twee keer dreigingsbrieven hebben gekregen en dit toen jullie in al Mahmoudiyah woonden (DVZ-verklaring, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen beweerde u heel duidelijk dat jullie één dreigingsbrief hebben ontvangen. Dat u niet consistent kan weergeven hoeveel keer jullie een dreigingsbrief hebben ontvangen maakt uw verhaal opnieuw ongeloofwaardig. Maar ook opnieuw geeft u aan dat er een fout bij DVZ is gebeurd. U verklaarde voor het CGVS het volgende: ‘Ik heb dat bij het tweede interview gecorrigeerd en ik heb een paar keer benadrukt dat het over één brief gaat. Die fout ligt bij hen en niet bij mij (CGVS, AB., 21.10.2020, p. 7).’ U heeft ten eerste uw versie niet gecorrigeerd bij het tweede interview, het eerste interview bij het CGVS dus. Integendeel. U sprak duidelijk in het meervoud over dreigingsbrieven (CGVS, AB., 04.08.2020, p. 9-10). We kunnen ten tweede niet anders dan herhalen dat u wel degelijk verklaarde dat het verslag van het interview bij DVZ u is voorgelezen en u bij dit verslag ook geen opmerkingen formuleerde, noch bij DVZ, noch bij het CGVS. Gezien het beperkte aantal vervolgingsfeiten zou u wel degelijk consistente verklaringen moeten kunnen afleggen bij DVZ en het CGVS over het aantal keer dat u fysiek werd aangevallen en het aantal keer dat jullie een dreigingsbrief hebben ontvangen. U kan dat niet, waardoor de ernstige twijfels bij uw verhaal, zoals hoger vermeld, wel degelijk bevestigd worden, wat de geloofwaardigheid van uw verhaal verder aantast.”

In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoekers verwijzing naar een fout bij de DVZ geen grondslag vond in het administratief dossier en geen verklaring kon bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Het louter opnieuw verwijzen naar een fout bij de DVZ kan aan de voorstaande pertinente motivering in de bestreden beslissing niets wijzigen. Deze blijft aldus onverminderd overeind.

6.4. Verzoekers verwijzing naar zijn leeftijd is niet dienstig aangezien hij op het ogenblik van het gehoor bij verweerder meerderjarig was en aangenomen moet worden dat hij zich zou informeren over de details van zijn asielrelaas. De voorstaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Het geheel van deze motieven maakt verzoekers relaas, ingevolge zijn onlogische en vage verklaringen, alsook ingevolge de incoherenties in zijn verklaringen inzake de bedreigingen door sjiiitische milities, niet geloofwaardig.

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de motivering van verweerder aangaande de door hem neergelegde klachten. Hij wijst erop dat de stukken geen verklaringen betreffen die werden afgelegd door zijn ooms en moeder, maar PV's van vaststelling van het feit dat er een aangifte werd gedaan, dat de stukken ondertekend werden door de politieagenten en dat de authenticiteit hieruit blijkt.

Daargelaten de vraag of deze stukken klachten dan wel PV's van vaststelling betreffen, staat vast dat deze stukken werden opgesteld op basis van de verklaringen van verzoekers moeder en ooms. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoekers moeder en ooms de vaststellingen die de politie ingevolge hun verklaringen heeft gemaakt, voor akkoord zouden dienen te ondertekenen.

Hoe dan ook dient opgemerkt dat deze stukken slechts een weergave betreffen van de verklaringen van verzoekers moeder en ooms en aldus op zich geen bewijs vormen dat de door hen verklaarde gebeurtenissen ook daadwerkelijk hebben plaatsgevonden.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker voorbijgaat aan de motivering in de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat:

- documenten enkel ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is;
- in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt worden waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden.

Bovendien worden de klachten, dan wel PV's van aangifte, slechts bijgebracht in de vorm van kopieën, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing terecht vast dat in beide klachten vermeld staat dat de daders personen zijn die beweren dat zij lid zijn van de milities, terwijl uit verzoekers verklaringen blijkt dat ze zelf hebben aangegeven dat ze lid zijn van de milities. Verzoeker beaamt in het verzoekschrift dit zo te hebben verklaard, wijst erop dat zijn ooms en moeder deze aangiftes hebben gedaan en dat het PV's van vaststellingen betreffen. Deze opmerkingen kunnen echter niet rechtvaardigen dat de inhoud van de stukken die verzoeker neerlegt ter staving van zijn asielaanvraag niet overeenkomen met de door hem afgelegde verklaringen.

Gelet op al het voorgaande hecht de Raad geen bewijswaarde aan de door verzoeker neergelegde klachten.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin onderneemt hij een poging om de analyse en beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad te weerleggen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde, de aanvullende nota van verweerder van 23 februari 2021 mee in aanmerking genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS